

Vörös Rebeka
Anglisztika BA
3. év, diploma után
Ljubljana, Szlovénia
Balassi Intézet

Az Erasmus programról, mint szerintem sokan mások is, még gimnáziumban hallottam először, ám arról fogalmam sem volt, hogy nem csak a tanulást, de a szakmai tapasztalatszerzést is elősegítik. Anglisztika BA-n nem volt kötelező szakmai gyakorlatot csinálni, így elég későn tájékoztam róla, hogy ettől függetlenül vannak választható ösztöndíj lehetőségeink, illetve nem kell 4-5 hónapra kiutazni, szakmai gyakorlatnál 2 hónap a minimum. Én, aki még soha nem volt ennyit távol az otthonától és a szeretteitől, elsősorban a komfort zónámon kívülre szerettem volna kerülni és megtapasztalni, hogy milyen egyedül lenni egy idegen országban, hogy kiderüljön mennyire is állnám meg a helyem különböző szituációkban. Azon kevesek közé tartozom, akik minden egyes üzenetet elolvasnak, ami a Neptunba csak érkezhethet (:D), így szereztem tudomást a Balassi Intézet gyakornoki programjáról is.

A Magyar Nagykövetség Kulturális Központját hívják Balassi Intézetnek, számos másik országban is jelen vannak. Az a feladatuk, hogy a külföldieknek magyar vonatkozású programokat szerveznek és így népszerűsítik hazánkat, illetve magyar művészeknek biztosítanak megjelenési lehetőséget külföldön. Ez volt nagyjából az én feladatomból is: segítettem a rendezvények előkészítésében, adminisztratív feladataim voltak, weblapot szerkesztettem, fordítottam angolról magyarra/magyarról angolra, emellett a megszervezett rendezvényeken is részt vettem és segítettem éppen abban, amiben kellett. A világ legjobb munkatársait és főnökeit kaptam meg erre a 2 hónapra, nagyon baráti és családi volt a légkör, hiszen 6-an dolgoztunk az intézetben. Nagyon jól éreztem magam a munkám során, mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy jöjjön ki hozzájuk gyakornoknak Ljubljanába és tapasztalja meg, milyen egy igazán jó csapatban dolgozni.

A kiutazás előtt át kellett menni egy úgy nevezett C típusú átvilágításon, hiszen akárki nem végezhet munkát nagykövetségeken, mert ez egy bizalmas munkakör. Ez az egész 3 hónapot vesz igénybe, tehát időben kell kérvényezni a folyamatot, hogy mire kiutazna az ember, már kész legyen. Az átvilágítás alatt egy kérdőívet és egy személyes interjút kell elképzelni.

Ezután kezdődött a neheze: a szálláskeresés. Bár szerencsésnek mondhatom magam, mert a nyári időszak miatt kollégiumban kaptam helyet, évközben ez közel sem ilyen egyszerű, hiszen a kollégiumok már általában nyáron betelnek és albérletet pedig nagyon nehezen lehet rövidtávra (pár hónapra) találni. Nekem havonta 120 eurót kellett a kollégiumért fizetnem, ami a legolcsóbb ár egy szobáért. Egy szobában két ágy van, én egy szlovén lánnyal kerültem össze. Ezenkívül minden folyosóra jutott egy wc, egy fürdő és egy konyha (amiben a legsokkolóbb az volt, hogy nem volt benne mikró, csak egy csap és egy főzőlap). A helyi járatos busz a kollégium előtt állt meg, de 30 perc alatt gyalogolva is eljutottam a munkahelyemre. Ljubljanában nagyon jól működik a bicikli bérlet rendszere is, 3 euróba került az éves díj.

Ljubljana Pécsről nehezen közelíthető meg, hiszen nincsen közvetlen járat a két város között. Engem autóval vittek ki a szüleim, így 4 és fél óra alatt már ott voltunk. A két hónap alatt egyszer jöttem haza Pécsre, akkor Flixbust használtam. Legközelebb Siófokon van megállója ennek a busznak, de nagyon kényelmes és az ára sem volt vészes (7000 forintért jöttem haza).

A városban működik egy kedvezményes étkezési lehetőség diákoknak, ami azt jelenti, hogy szükség van egy szlovén SIM kártyára és egyetemi jogviszonyra, és így bizonyos helyeken rendkívül olcsón

lehet menüt kapni (1-2 euróért már jól lehet lakni). Mivel nekem ez választott szakmai gyakorlat volt, így én ezzel a lehetőséggel nem élhettem, hiszen nem volt semmilyen kapcsolatom az egyetemmel.

A helyi ESN nyáron egyáltalán nem volt aktív, nem voltak programok azok számára, akik nyáron érkeztek, bár ahogy én megfigyeltem nem is voltunk sokan a kollégium folyosóján. Mivel itt októberben kezdődik az egyetemi szemeszter, akkorra hirdettek meg rengeteg programot és kirándulást, amik nagyon jónak ígérkeznek, de én azokon már nem leszek ott sajnos.

Az Erasmus program keretein belül én 1100 eurót kaptam 2 hónapra ösztöndíjként, amiből már beköltözéskor be kellett fizetni 300 euró kauciót a kollégiumnak, ennyivel kevesebből kellett gazdálkodnom. Azt kell, hogy mondjam, nem spóroltam tudatosan az ösztöndíjammal és mégis éppen elég volt az utolsó napig. Utazgatni Erasmus alatt nem nagyon akartam (hiszen Szlovéniát már egy pár évvel ezelőtti nyaralásból ismertem), de egyszer voltam Velencében egy napot, ami viszont csodálatos élmény és egy újabb pipa a bakancslistámra.

Amikor az ember huzamosabb ideig van, egyedül akkor rengeteg mindent tanulhat önmagáról, talán pont emiatt is adott nagyon sokat nekem ez a két hónap. Magabiztosabb, bátrabb, talpraesettebb és önállóbb lettem. Ez egy olyan tapasztalat, amit nem cserélnék el semmiért sem. Nagyon kedves embereket ismerhettem meg, barátokat szereztem, akikkel mindenképp szeretném tartani a kapcsolatot.

Az utolsó tanácsom pedig azoknak szól, akik nem mernek belevágni az Erasmusba, hiszen én is ilyen voltam. Szlovénia nagyon közel van, akármikor hazaugorhat az ember, ha szeretne, a 2 hónapos gyakorlat pedig olyan gyorsan letelt, hogy szinte észre sem vettem. Rengeteget lehet tanulni, fejlődni, tapasztalatokat szerezni; én rengeteg kedves emlékekkel távoztam. Ez egy olyan lehetőség, amit mindenképpen meg kell ragadni, mert ezzel csak nyerhettek!

